

Tarikat Deyince Akla Gelenler

— safdeha · 02 Ekim 2016

Tarikata katılmanın nedeni, İslamın lüksünü yaşayıp takva ehli olmak niyetidir. İslam dinine o kadar saldırı var ki, bu yüzden akli selim ve sağlam kalmış bir ilim yuvası olarak görünüyor. Ancak, herhangi bir tarikata girmeden ve takvaya niyetlenmeden önce, temel bir İslami bilgiye ihtiyaç var olsa gerek. Çünkü öğretileri sorgulayacak ve doğruyu bulacak bir iyi niyet olmalıdır. Takva ehli, sadece Allah'a teslim olur, kişilere veya siyasi emellere alet olacak yollara asla değil.

Ancak, tarikata giren kişi, kimden ilim alacağını bilmez durumdadır. Bugün üniversiteye giren çocuklar hangi bölümü hangi üniversiteden alacağını iyi bilir ve hedef için çalışarak burayı kazanmaya gayret eder. Sonuçta dünyalık rızıkını kazanacağı hedeftir burası. Kim rahat yaşamayı ve inandığı işleri yapmak istemez ki...Ancak, bundan daha yüce bir makamı aramak olan tarikatın seçimini üniversiteyi seçerken yaptığımız titizlik ölçüsünde olamıyor maalesef...

Dinsel öğretiler, üniversiteye girmek ve kariyer kazanmak için yapılan gayretler içinde olmuyor. Kişi sanıyor ki, eğer tarikata girer ve şeyhine tabi olursa ucuzundan öbür dünyasını kurtaracaktır. Burayı seçenler ise, ne yazık ki, dinsel öğretileri almamış, dinsel kariyere sahip olacak yetenek ve kabiliyete sahip olmayan kişilerin cazibe merkezi haline gelmiş durumdadır. En uç örnek olarak, ilahiyatta yada başka bilim dallarında profesör olmuş birinin tarikata tabi olduğunu görmedim hiç...

Osmanlı'da tarikatlar şimdinin üniversiteleri olan medreselerden buraya ilim öğrenmeye gelinir, kişi orada eğitimini tamamladığında başka yerlerde o ilmi tamamlamak için ilim sahibi başka kimseleri arardı. Eğitim yuvaları olan bu tarikatlarda eğitimini tamamlayan kişi, şeyh olur ve kendi ilmini öğretebilmek için, öğrencileri bulunduğu mekana davet eder, onun mekanına da o asrın yöneticileri destek olur, zaman zaman onun ilminden istifade ederlerdi. Bu şeyhler, gerçektende ilmin ilerlemesi ve modern bir devlet anlayışına hizmette bulunurlardı.

Günümüzde dinsel öğretilere, safi inanç sistemine gerçekten ihtiyaç var. Ancak bu öğretilerin nasıl yapılacağı konusunda, ne plan, ne bir sınav sistemi, ne rehber nede bir kural vardır. Birisi arkadaşına falan yerde sohbet var, din hakkında konuşacak birisi şeklinde yahut falan yerde şeyh-alim var, ben çok faydalanıyorum sende gel gibi şekilleniyor. Bu sohbet ortamları kişinin doğru yanlış yaşama biçimini şekillendiriyor ve o tarikat siyasi anlamda etki sahasını güçlendiriyor. Bu grubun başındaki kişinin iyi veya kötü niyetine göre toplumsal hareketler şekil alabiliyor. Tıpkı 15 Temmuz darbe girişiminde olduğu gibi...

Tarikatlar bir ihtiyaçtır, olmalıdır da. Ancak burası da devlet kontrolünde buraya dahil olacak eğitime müsait olanları kontrol edecek bir sınav sistemi içinde, siyasete yön vermeyen kurumlar olmalıdır.

Yalnızca, dinsel ve ahlaki öğretilerin içinde olan ve devletin kurumlarına bu çerçevede yön-öğüt veren tavsiyeleri ile modern dünyaya açılan pencereye ışık vermelidirler. Sonuçta din, Allah ile kul arasındadır. bu nedenle kişinin ameli oluşmaktadır. Kimse kimsenin ameline müdahale edemez, eleştiremez. Yalnızca tavsiye eder, bu tavsiyeye uyarıya kendine iyilik eder, başkasına değil. Uymazsa da, hem dünya gözünde cezalandırılır hem de öbür dünyada!

Hiç Mevlana, Yunus Emre, Hacı Bayram Veli... Gibi tarikat ilimini alıp, halkın sevgisini kazananlar siyasetin içine girmişler midir? Onlar halkın içinde sıradan bir dünyalık gibi gezmişler, halkın sevgisini böylece kazanmışlardır. Onlar siyasetin temiz olmadığını ve aldıkları ilimle onun içinde olmamayı yeğlemişlerdir. Bugün ki tarikat ehlinin siyasetin içinde olması, milletvekili veya bakan çıkarması ne derece doğru bir yoldur, düşünmek gerekir.

Allah doğru, dosdoğru yolu bize nasip etsin, kendisine halis kul olmayı, insanlara bu çerçevede hayırlı işler yapabilmeyi nasip etsin inşaallah. Amin.

Saffet Kuramaz